

Osmaniye ' Ye

– Zontul · 30 Ekim 2014

OSMANİYE ' YE...

Bu şehir bildiğim çocuklardan
Yalın ayaklı
güneş yanığı elleri
bağrına bastığı üç beş portakal kokulu
oyuncağı...

Bu şehir güneşin çocuğı
avuçlarında sarı huzmeler
Aralık saçlarını tarayana kadar
sımsıcak...

Bu şehir mavinin çocuğı
gökyüzüyle nemlenen gözlerini
Akdeniz siler
Torosların kucağında
bu şehir duru
bu şehir sessiz...

Çalışır gece gündüz baktım ki
ince ince
sebze fıstık narenciye
ne doyumdu yiyene...

Aldırmadan yanan bağrına
Sıcağın tere ter kattığı
helal lokmayı ikiye katladığı
güneyin masum şehri...

küçük bir kız edasıyla
yumuk yumuk baksa da gün batarken
gepgeniş yüreklere lrmaktır
sızdığı kucaklarda büyüyecek...

Bu şehir bildiğim

Bu şehir sevdiğim...

yalın ayaklı

güneş yanığı elleri

saf masum Anadolu çocuğı

nilüfer a. zontul